בס"ד

יום **ג'**, **ז' בטבת** תשס"א (**2** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ז' בטבת**, בשנת תר"ץ(1930-5690), **הוקמה מפלגת פועלי ארץ-ישראל(מפא"י)**, בה התאחדו "הפועל הצעיר" ו"אחדות העבודה". תוך כמה שנים היתה לכוח הפוליטי המוביל בציונות וביישוב. ב 1968- הקימה את מפלגת העבודה. [תאריכון מרכז ההסברה]

***

בשנת תשכ"ט(1968-5729), **כוח מוטס של צה"ל פשט** היום **על נמל התעופה של ביירות**, והרס שם 14 מטוסים של חברות ערביות, כגמול על פגיעות במטוסי "אל-על" בחוץ לארץ ע"י מחבלים שבסיסם בביירות. [תאריכון מרכז ההסברה]

***

בחודש טבת, שלוש תעניות זו אחר זו, על שלוש פועניות שבאו על ישראל בימים שמיני, תשיעי, ועשירי בטבת. התעניות של ח' וט' טבת נקראים תעניות צדיקים ואין מתענים בהם אלא יחידים בלבד, ואילו התענית של עשרה בטבת – תענית לכל הציבור.

לקראת מחר, ח' בטבת: (תענית צדיקים) שבו תורגמה התורה ליוונית עפ"י גזירת תלמי, מלך יוון, והיה אותו יום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, לפי שלא היתה התורה יכולה להיטרגם כל צרכה. ... **נשלם תרגום התורה (תרגום השבעים) לשפה היוונית**, ולפי המסופר בגמרא, נזדעזעה ארץ ישראל 500 פרסה על 500 פרסה. תחילת שיעבודם של ישראל בימי הבית השני תחת יד הפרסיים היתה. משנפלה מלכות פרס, ירשה מלכות יוון את מקומה וישראל נשתעבדו ליוונים. אחד ממלכי יוון שאחר אלכסנדר מוקדון, תלמי שמו, רצה להתעלל בתורת ישראל ובחכמיה ויצו על החכמים שיתרגמו לו את התורה ליוונית. אלמלא ביקש לו תואנה (עלילה) היה מתחילה מגלה לחכמים את רצונו ומועיד להם מקום וזמן אחד כדי שיישבו בחבורה ויהיו נושאים ונותנים יחד בכל דבר של ספק תרגום. עד שמכוונים כולם לדעה אחת. תלמי לא עשה כן, אלא ביקש תואנות והיה מתכוון להכשילם. מה עשה? בגמרא, מסכת "מגילה" [דף ט'], מסבירים לנו חז"ל: מעשה בתלמי המלך שכינס 72 זקנים, והכניסם ל 72- בתים ולא גילה להם על מה כינסם. ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם: "כתבו לי תורת משה רבכם." נתן הקדוש ברוך הוא בלב כל אחד ואחד עצה, והסכימו כולם לדעה אחת. לא מצא תלמי שינוי בכלל, בין תרגומו של זה לתרגומו של זה. אפילו באותם המקומות שנתכוונו הזקנים לשנות בתרגום מן המשמעות הידועה, כולם לדעה אחת נתכוונו. וכשם שיצא שינוי מתחת ידו של זה, כן יצא מתחת ידו של זה, וכך מכל 72 הזקנים. והיה בדבר זה קידוש השם גדול וקידוש שם ושראל וחכמיו. אותו יום שגמרו כל 72 הזקנים לתרגם את התורה ליוונית, יום **ח' בטבת** היה, והיה קשה יום זה לישראל מאד. ואם כי ישראל ראו באותו יום גם את מעשה השם יתברך (שהתרגום היה אחיד) כי נורא הוא, את כל אשר עושה ה' עם עמו ועם חכמיו, ששומר את כל צעדיהם מלכד, והיה הדבר הזה לפלא בעיני הגויים וחכמיהם, אעפ"י-כן היה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל(!) ובלשון 'מגילת תענית': **"והחושך בא לעולם 3 ימים."** משל למה הדבר דומה? לאריה שניצוד וכלאוהו בסוגר. קודם שנכלא היו הכל יראים מפניו ובורחים. עכשיו הכל בא ומציצים בו ואומרים: היכן גבורתו של זה? כך התורה, כל זמן שהיא נתונה ביד ישראל ומתפרשת ע"י חכמיו ב**לשונה, לשון הקודש**, הכל חרדים מפניה ומתיראים להטיל בה

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

בס"ד

יום **ג'**, **ז'** ב**טבת** תשס"א (**2** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

דופי. וכיוון שכלאו את התורה בתרגום יווני, כאילו ניטלה יראתה ממנה, וכל הרוצה, בא ומציץ בה. וכל הרוצה, בא ופוגם בה. [ספר התודעה]

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!